

První maturitní zkoušky na našem gymnáziu

V květnu a červnu roku 1926 se konaly na našem gymnáziu první maturitní zkoušky. Právo konat zkoušky dospělosti a vydávat o nich platná vysvědčení bylo gymnáziu uděleno výnosem Ministerstva školství a národní osvěty Československé republiky ze dne 28. 5. 1926. Podrobili se jim všichni žáci osmé třídy: 19 chlapců a 13 dívek. **Písemné maturitní zkoušky** se konaly ve dnech 27. – 29. května. Studenti zpracovávali tato témata:

1. Český jazyk:

- a) Co's vykonal, to sebe sama ptej se, když poprvé zříš na svůj život zpět
- b) 20. století - století páry a elektřiny
- c) Český zápas státoprávní

2. Latinský jazyk: Tacitus, Historiae III. 84

3. Francouzský jazyk: Une excursion (Pamětníci vzpomínali, že většina z nich popisovala výlet do Oslavan spojený s návštěvou elektrárny, který skončil ve mlýně u Lišků - Josef Liška byl jedním z maturantů v roce 1926 - , kde jim laskavá paní Lišková připravila teplý čaj a koláče.)

Ústní maturitní zkoušky se konaly ve dnech 16. – 19. června 1926, předsedou maturitní komise měl být školní inspektor F. V. Žlábek, který od počátku projevoval svoji přízeň našemu gymnáziu, onemocněl však, a tak se stal předsedou maturitní komise prof. Karel Frič (přidělený zemskou školní radou). Celkový výsledek byl „*zajisté velmi čestný*“: 8 studentů prospělo s vyznamenáním, 23 prospělo a „*reprobace na půl roku vyřčena jedna*“.

*„Provedení prvních maturit oslaveno bylo **večírkem**, v němž za hojně účasti všech, kdož zájmem a láskou stojí ústavu nejbliže, s vděčností vzpomenu to těch, kdož dosud k vývoji ústavu zdárně přispěli, a žádání byli o další součinnost všichni, na jejichž přízeň a podporu i v budoucnosti bude ústav odkázán.“* Slavnostní večírek se konal ve velké dvoraně Besedního domu. Účastnili se ho žáci, rodiče, zástupci úřadů a korporací – všichni, kteří projevovali již dříve svoji přízeň škole a zájem o ni. Při hostině byly proneseny četné zdravice, byli vzpomínáni všichni,

kteří se podíleli na blahu školy, a dokonce byli přivítáni hosté z Gymnázia Tišnov, které bylo sesterskou školou našeho gymnázia. Po večírku se konal **abiturientský věneček** – milá a radostná zábava studentů a všech přítomných.

Laskaví čtenáři, kteří projeví zájem o rozšíření zprávy (viz Střípky z historie 4) o **dopisování studentů v cizích jazycích** v „dávných dobách“, snad vlídně přijmou drobné statistické rozšíření informace. Podle výroční zprávy si **ve školním roce 1948-1949** dopisovalo 131 žáků (tj. 83,9 % z celkového počtu). Bylo vyměněno 836 dopisů s pisateli z těchto zemí (v závorce počet dopisovatelů): Anglie (3), Argentina (1), Austrálie (3), Belgie (1), Bulharsko (5), Finsko (1), Francie (13), Holandsko (3), Japonsko (1), tehdejší Jugoslávie (3), Maďarsko (3), Německo (1), Polsko (77), Rakousko (2), Rumunsko (2), tehdejší SSSR (2), Španělsko (3), Švédsko (1), Švýcarsko (2) a USA (4).

Od roku 1921 na gymnáziu pracoval pod vedením prof. J. Anděla, prof. G. Recha a později prof. O. Schütze, prof. V. Dusíka aj. **školní orchestr**. V době svého největšího rozšíření měl až 60 členů. V mnoha třídách prý totiž téměř nebylo studenta, který by nehrál na nějaký hudební nástroj, a to nechodilo skoro každé dítě do hudební či umělecké školy jako dnes. Hudebníci se scházeli dvakrát týdně a pečlivě cvičili svá vystoupení na besídky, akademie, školní i městské slavnosti. V době divadelních představení studentů byla hudební vystoupení součástí her, členové orchestru však také hráli s velikým úspěchem o přestávkách ctěnému publiku ukázky z děl významných hudebních mistrů. Finančně je podporovala Matice středoškolská, díky které mohli vyučující nakoupit chybějící hudební nástroje (např. v roce 1938 koupila Matice 17 hudebních nástrojů za 2 500 Kč), koupit a rozepisovat noty, opravovat stojany aj. Oni zase vkládali do podpůrného fondu Matice nemalé částky – dobrovolné vstupné diváků z akademii a koncertů (průměrný výtěžek z akademie byl cca 3 000 Kč).

Profesor matematiky Gustav Rech byl velice dobrý cellista, měl rád komorní hudbu, proto založil na gymnáziu dokonce **smyčcové kvarteto**. Zkoušelo se pravidelně, pan profesor byl prý velmi přísný, ale pro hudbu měl tolik citu, že své svěřence učil hudbu nejen hrát, ale i milovat.

Z repertoáru školního orchestru uveďme např. díla: J. Haydn – Menuet ze 14. symfonie, W. A. Mozart – Malá noční hudba, Serenáda a rondo, J. Svendsen – Romance pro housle a orchestr, A. Dvořák – Furiant z České suity, B. Smetana – Naším děvčám, G. Verdi – Traviata, ouvertura ke 3. jednání, O. Schütz – Veselé národní písně aj.

Na práci školních studentských orchestrů pozvolna navazovaly **studentské hudební skupiny a studentské taneční orchestry**. Jejich tradice sahá do 60. let, kdy byla v roce 1966 založena hudební skupina na tehdejší SVVŠ. Beatová skupina vznikla na gymnáziu v roce 1978 pod názvem Aplikace. I později přicházeli na gymnázium nadaní hudebníci – např. ovládající velmi dobře dechové nástroje. Ti našli uplatnění např. v tanečním orchestru Spektrum atd. Pamětníci si jistě vzpomenou na četná vystoupení hudebních skupin např. při zahájení školního roku, v rámci oslav Mezinárodního dne studentstva, v prosinci 1993 na hudební pásmo „Malá vánoční hudba“ atd.

Také v hodinách hudební výchovy vznikala v letech 1995-1999 zajímavá hudební show – **Dokud se zpívá, ještě se neumřelo**. Studenti zpívali, hráli na různé hudební nástroje, několik studentů se pokusilo vytvořit vlastní aranžmá, sami si představení moderovali, seděli za mixážním pultem a obsluhovali veškerou techniku. V rámci těchto koncertů se začaly vytvářet rockové skupiny např. pod názvy: Pegas, Tak fajn, Pánská jízda, Prošlá lhůta, Efekt a hudební skupina Miks Maž, která měla repertoár různorodý – od popových skladeb po rockové.